

॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ मेरेयं वक्ष्ये जंमयं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ इत्याश्वमेधिके पर्व
 दुःशलायाश्च तं पौत्रं बालकं भरतर्षभ ॥ स्वराज्येऽपि तु धीमान् स्वसुः प्रीत्या न्यवेशयत् ॥ ३५ ॥ नृपतींश्चैव तान्सर्वान्सु विभक्तान्सु पूजितान् ॥ प्रस्थापयामास व
 शीकुरराजो युधिष्ठिरः ॥ ३६ ॥ गोविंदं च महात्मानं बलदेवं महाबलं ॥ तथा न्यान् दृष्ट्वा घ्नान्सहस्रशः ॥ ३७ ॥ पूजयित्वा महाराजयथाविधि महा
 द्युतिः ॥ भ्रातृभिः सहितो राजा प्रास्थापयदरिंदमः ॥ ३८ ॥ एवं भूवयज्ञः सधर्मराजस्य धीमतः ॥ बद्धन् यनरत्नौघः सुरामैरेयसागरः ॥ ३९ ॥ सर्पिः पंकाहृदा
 यन्न बभूवुश्चान्नपर्वताः ॥ रसालाकर्दमानघोबभूवुर्भरतर्षभ ॥ ४० ॥ भक्ष्यत् खांडवरागाणां क्रियतां भुज्यतां चैव नातंदह शिरेजनाः ॥ ४१ ॥
 मत्तप्रमत्तमुदितं सुप्रीतयुवतीजनं ॥ मृदंगशंखनादैश्च मनोरममभूत्तदा ॥ ४२ ॥ दीयतां भुज्यतां चैष्टं दिवारात्रमवारितं ॥ तं महोत्सवं संकाशं तदृष्टपुष्टजनाकु
 लं ॥ ४३ ॥ कथयंति स्म पुरुषानादेशानि वासिनः ॥ वर्षित्वा धनधाराभिः कामैरत्नैरसैस्तथा ॥ विपाप्मा भरतश्चेष्टः कृतार्थः प्राविशत्पुरं ॥ ४४ ॥ इति श्री
 महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि अश्वमेधसमाप्तौ ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ जनमेजय उवाच पिताम
 हस्यमेयज्ञे धर्मराजस्य धीमतः ॥ यदाश्चर्यमभूत् किंचित् तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच श्रूयतां राजशार्दूलमहदाश्चर्यमुत्तमं ॥ अश्वमेधे महा
 यज्ञे निवृत्ते यदभूत्प्रभो ॥ २ ॥ तर्पितेषु द्विजाश्रयेषु ज्ञातिसंबंधिबंधेषु ॥ दीनांधरूपणे वापि तदा भरतसत्तम ॥ ३ ॥ घुष्यमाणे महादाने दिक्षु सर्वासु भारत ॥ पतत्सु
 पुष्पवर्षेषु धर्मराजस्य मूर्धनि ॥ ४ ॥ नीलाक्षस्तत्र न कुलोरुक्मपार्श्वस्तदानघ ॥ वज्राशनि समं नादममुंच ह्रस्वमुधाधिप ॥ ५ ॥ सकृदुत्सृज्य तन्नादं त्रासयानो मृ
 गद्विजान् ॥ मानुषं वचनं प्राह दृष्टो बिलशयो महान् ॥ ६ ॥ सकुप्रस्थेन वोनार्थं जज्ञस्तुल्यो नराधिपः ॥ उच्छृत्तेर्वदान्यस्य कुरुक्षेत्रे निवासिनः ॥ ७ ॥ तस्य तद्व
 चनं श्रुत्वा न कुलस्य विशांपते ॥ विस्मयं परमं जग्मुः सर्वे ते ब्राह्मणर्षभाः ॥ ८ ॥ ततः समेत्य न कुलं पर्यपृच्छंते ते द्विजाः ॥ कुतस्त्वं समनुप्राप्तो यज्ञं साधु समागमं ॥
 ॥ ९ ॥ किं बलं परमं तुभ्यं किं श्रुतं किं परायणं ॥ कथं भवंतं विधामयो नो यज्ञं विगर्हसे ॥ १० ॥ अविलुप्या गमं कृत्स्नं विविधैर्यज्ञियैः कृतं ॥ यथा गमं यथान्यायं कर्त
 व्यंचतथा कृतं ॥ ११ ॥

पितामहस्येत्यादिपंथात् तथैकैशान्तिं न्यायतः श्रद्धया सत्यानेर्पितं अश्वमेधादप्यधिकमिति को घजयश्च सर्वथा कर्तव्य इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥
 णिनैलंकटीये आह्नभावदीपे एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ९० ॥ ॥ ९१ ॥ ॥ ९२ ॥